

Čistiji vazduh u grejnoj sezoni je zajednički zadatak za javni i civilni sektor

Saradnja civilnog sektora i javnih uprava na poslovima planiranja i primene javnih politika lokalne samouprave u oblasti zaštite životne sredine nije dobra, jer komunikacija između ta dva sektora u zajednici nije ni (is)planirana ni kontinuirana, uprkos postojećem normativnom okviru koji takvu saradnju i preporučuje i reguliše.

Ovo je jedan ,i možda najvažniji , zaključak do koga su došli predstavnici civilnog sektora i javnih uprava iz Trstenika i Kraljeva, kroz zajednički rad na danas završenoj radionici u Vrnjačkoj Banji, organizovanoj u okviru projekta „Čistiji vazduh, zajednički zadatak i obaveza“ koga je sprovelo uruženje „Novi Put“ iz Kraljeva a koga je sufinansiralo Ministarstva za zaštitu životne sredine.

U traganju za predlozima kako unaprediti postojeću saradnju dva sketora u cilju unapređenja kvaliteta životne sredine, predstavnici javnih uprava i civilnog društva iz pomenutih lokalnih smouprava su ,tokom zajedničkog rada, korišćenjem matrica SWOT analize, na primeru prezentacije problema kvaliteta vazduha donosiocima odluka i građanima došli do čitavog niza predloga.

Zajednički imenitelj datih predloga je da se u suočavanju zajednica poput lokalnih samouprava sa problemom zagađenog vazduha tokom grejne sezone, kao prioritete aktivnosti, trebaju sprovesti one mere koje će omogućiti saopštavanje rezultata merenja kvaliteta vazduha u realnom vremenu, uz promptno informisanje građana o izmerenim vrednostima i istovremeno davanje preporuka za postupanje građana kojim se smanjuju štetne posledice zagađenog vazduha po njihovo zdravlje.

Uz ovo naveden je i čitav niz drugih, što kratkoročnih što dugoročnih, mera koje treba da preduzimaju lokalne samouprave, čiji je uticaj na smanjenje zagađenja vazduha nesporan poput recimo brže supstitucije onih energenata koji doprinose (ne)kvalitetu vazduha, poput uglja i lož ulja, koji se finansiraju iz javnih prihoda lokalnih samouprava za potrebe grejanja objekata javne namene.

U tom kontekstu navedeni su primeri brojnih škola i ustanova u Kraljevu i Trsteniku koji i dalje troše energente koji zagađuju vazduh , a kao očit primer navedena je skora zamena starog kotla na ugalj u osnovnoj školu u Ušću. Kupljen je novi kotao koji i dalje troši ugalj.Rudnik uglja u ovom mestu,koji posluje u okviru „Ibarskih rudnika“ u Baljevcu proizvodi ugalj koji,zbog njegovih karakteristika, nije moguće trošiti u školi ,a u tom kraju radi niz privrednih drvoprerađivačkih kapaciteta koji ,kao nus proizvod imaju veliku količinu drvnog otpada podesnog za proizvodnju sečke ekološki oprvdanijeg energenta. A da ne govorimo o tome da ,dva od desetak aktivnih peletara na teritoriji grada Kraljeva, rade u neposrednoj blizini škole u Ušću,pa je,možda novi kotao,iako pri nabavci skuplji,moga biti i na ovu vrstu goriva.

